

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Ἰανουαρίου 1945

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου I

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ-ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ὁ Πανάγαθος Θεὸς ἐπέτρεψεν ἡμῖν, ὅπως ἐπωμισθῶμεν νέα βαρύτερα καθήκοντα ἔναντι τῆς φιλότατης Πατρίδος διὰ τῆς ἀναλήψεως τῆς Ἀντιβασιλείας κατὰ τὴν δυσχερεστάτην ταύτην στιγμήν τοῦ ἐθνικοῦ βίου. Ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις εἶναι εἰς πάντας γνωστή. Ἡ ἀδελφοκτόνος σύρραξις συνεχίζεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων διογκοῦται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Αἱ ὕλικαί ζημίαι εἶναι τεράστιαι, ὁ-κρατικὸς μηχανισμὸς ἐξηθρώθη τέλεον, ὁ οἰκονομικὸς ρυθμὸς διεσαλεύθη ριζικῶς, ὁ δὲ ἠθικὸς κλονισμὸς καὶ ἐσωτερικῶς καὶ διεθνῶς περικλείει ἐνδεχόμενα, τὰ ὅποια πρέπει πάση θυσίᾳ ν' ἀντιμετωπισθοῦν ἀποφασιστικῶς.

Ἦδη, ἀναλαβόντες ἐγκρίσει τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τὰ νέα καθήκοντα ἡμῶν, θεωροῦμεν πρῶτιστον καθήκον νὰ διακηρύξωμεν, δημοσίᾳ καὶ ἐπισήμως, τὴν ἀνάγκην τῆς ἄνευ ἀναβολῆς ἀναστηλώσεως τοῦ κύρους τοῦ Κράτους ἔναντι πάντων καὶ τῆς ἀμέσου καταπαύσεως τῆς ἐθνοκτόνου ἀδελφικῆς αἱματοχυσίας. Ἐσήμερον ἡ ὥρα τῶν μεγάλων ἀποφάσεων, ἐκφραζομένων εἰς φιλοπάτριδας πράξεις. Ἡ πρόσφατος πείρα κατέδειξε κατὰ τρόπον ἀναντίλεκτον, ὅτι διαπραγματεύσεις καὶ συζητήσεις, διεξαγόμεναι ἐν μέσῳ τεταραγμένης ψυχολογικῆς ἀτμοσφαιρας, δὲν συντελοῦν εἰμὴ εἰς τὴν παράτασιν τῆς ἐπικινδύνου ἐκκρεμότητος. Ἀκριβῶς δὲ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐπιμένομεν εἰς τὴν ἐθνικῶς ἐπιτακτικὴν

ἀνάγκην τῆς ἀμέσου συμφωνίας περὶ διακοπῆς τῶν συγκρούσεων, ὡς ἀναγκαίας ἀπαρχῆς καὶ προϋποθέσεως, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ριζικῶν καὶ σωστικῶν λύσεων, τὰς ὁποίας θὰ μελετήσῃ τάχιστα καὶ θὰ ἐφαρμόσῃ ἄνευ δισταγμῶν, ἐφ' ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ἡ σχηματισθησομένη Κυβέρνησις ἐν ψυχραίμῳ ἐκτιμήσει πάντων τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων καὶ ἐπὶ τῷ ἀποκλειστικῷ σκοπῷ τῆς ἐξυπηρητήσεως τῶν συμφερόντων τοῦ Ἐθνικοῦ συνόλου.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν διαβεβαιοῦμεν τὸν λαόν, ὅτι, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, θὰ θέσωμεν πάσας τὰς ἀσθενεῖς ἡμῶν δυνάμεις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Ἰσότητος καὶ τῆς Δικαιοσύνης, τὰς ὁποίας διεκήρυσεν ἡ Ἁγία ἡμῶν Θρησκεία καὶ αἱ ὁποῖαι, μόναι, δύνανται νὰ στηρίζουν τὸν διασειόμενον Ἐθνικὸν Οἶκον. Πιστεῦομεν ἀμεταθέτως, ὅτι μόνον εἰς Κράτος Δικαίου, ἐφαρμόζον, μετ' ἀκεραιότητος καὶ ἀκριβείας, τὰς ἀνωτέρω βασικὰς δημοκρατικὰς ἀρχάς, εἶναι δυνατόν νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐσωτερικὴ γαλήνη, νὰ ἀπονεμηθῇ κοινωνικὴ δικαιοσύνη, νὰ παγιωθῇ κοινωνικὴ ἰσορροπία καὶ νὰ ἀπολαύσῃ ὁ Λαὸς τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν. Εἰς τοιοῦτον ὅμως Κράτος, εἶναι αὐτονόητον, ὅτι πρέπει ν' ἀποκλεισθοῦν οἰαιδήποτε δυναμικαὶ λύσεις, τῶν ὁποίων χαρακτηριστικὸν γνώρισμα ὑπῆρξε πάντοτε ἡ βία καὶ ἡ αὐθαιρεσία.

Ἐπὶ πλέονδηλοῦμεν, ἅπαξ ἔτι, τὴν βαθεῖαν προσήλωσιν ἡμῶν, πρὸς τὰ ἀπαρά-

γραπτα ιστορικά δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ τὴν ἀκλόνητον ἐμπιστοσύνην ἡμῶν πρὸς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ Ἑλληνος.

Καθ' ἣν στιγμὴν τίθεται εἰς λειτουργίαν ὁ θεσμὸς τῆς Ἀντιβασιλείας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεγίστων προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀναμένουν ἐπειγόντως τὴν λύσιν των ἀπὸ τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν Ἑλλήνων, ἀσχέτως πολιτικῶν ἀντιθέσεων καὶ ἰδεολογικῶν διακρίσεων, δικαιούμεθα νὰ ἀξιώσωμεν, ὅπως πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ Ἕλληνες ἐκτελέσουν προθύμως καὶ ἀπροφασίστως ὀλόκληρον τὸ καθήκον των πρὸς τὴν πατρίδα, ἐξαιρόμενοι εἰς τὸ ὕψος τῶν ἀπαιτήσεων τῶν χαλεπῶν ἡμερῶν τὰς ὁποίας διερχόμεθα. Ὅλως ἰδιαιτέρως ποιούμεθα θερμοτάτην ἔκκλησιν πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ ἐμπνεύσουν τὰς λαϊκὰς μάζας ἵνα συμβάλουν εἰς τὴν ὁμαλότητα δι' ᾧν διαθέτουν μέσων, παραμερίζοντες διαφορὰς καὶ μίση καὶ συνεργαζόμενοι εὐλικρινῶς χάριν τοῦ Ἑθνους.

Ἐπὶ πλέον καλοῦμεν, ἐν ὀνόματι τῆς

δεινοπαθούσης Πατρίδος, τοὺς ἐνόπλους, ὅπως συμφωνήσουν νὰ καταθέσουν πάραυτα τὰ ὅπλα καὶ ἐμπιστευθοῦν εἰς τὴν Ἀντιβασιλείαν καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν Αὐτῆς τὴν ὀρθὴν, δικαίαν καὶ διὰ δημοκρατικῶν μέσων ἐπίλυσιν τῶν ἐπιμάχων ζητημάτων, τοσοῦτω μᾶλλον, καθ' ὅσον οὐδεὶς δικαιούται νὰ ὑψώη χεῖρα ἐναντίον τοῦ Κράτους, πρὸ παντὸς μάλιστα, ὅταν τοῦτο εἶναι ἀποφασισμένον νὰ ἐφαρμόσῃ ἀμερολήπτως καὶ ἰσομερῶς ὑγιεῖς πολιτικὰς ἀρχάς.

Αἱ ὧραι εἶναι δραματικά, δύνανται δὲ νὰ ἐπαγάγουν βαρυτάτας συνεπείας ἐπὶ τῆς τύχης τῆς χώρας. Ὅθεν, ἄς ἐνωθοῦν πάντες μεθ' ἡμῶν καὶ περὶ ἡμᾶς ἐν τῇ ἀναληφθείσῃ προσπαθείᾳ διὰ νὰ προχωρήσωμεν, ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῆς Ἁγίας Ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ μετὰ τὴν βοήθειαν τῶν μεγάλων φίλων καὶ Συμμάχων ἡμῶν, πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ καλυτέρου μέλλοντος τῆς πεφιλημένης Πατρίδος. Εἶθε νὰ εὐδοκήσῃ ὁ Θεός, ὥστε τὸ Νέον Ἔτος νὰ φέρῃ εἰς αὐτὴν τὴν βεβαιότητα ἡμερῶν γαλήνης, εὐημερίας, μεγαλείου καὶ δόξης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1944

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ